

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

<p>Előfizetési ára</p> <p>Egész évre 8 K Fél évre 4 . Negyed évre 2 . Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Felélő szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR.</p> <p>Laptulajdonos és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ.</p> <p style="text-align: center;">MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.</p>	<p>Kéziratokat nem adunk vissza.</p> <p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: B a l k á n y i Ernő könyvkereskedésben Alsórendva.</p> <p style="text-align: right;">A nyitlér sora egy korona.</p>
--	---	---

Néhány komoly szó.

Alsórendva, 1908 május hó 16.

Hétfőn, e hó 11-én közgyűlést tartott a várnegyede. Azon a gyűlésen tárgyaltak sok mindent, tárgyaltak többek között a már ismert Nagykanizsa—Letenye—alsórendvai, illetve a Nagykanizsa—Letenye—lenti-i vasút ügyét is. A közgyűlés előtt, sőt utána is tudvalevőleg megoszott a vélemény aziránt, hogy az új vasút Alsórendvára, vagy pedig Lentire ágazzon-e be. Mindkét párt erősen argumentált, dolgozott a maga elvei mellett, míg végre a hétfői meggyűlés óriási többsége meg nem adta a döntő tust.

A hétfői meggyűlés egyszerűen nevétségnek találta a kisebbik tábor amaz erőlködését, hogy a vasutat! ne Alsórendva, hanem Lenti kapja meg, mert nem tudott a mesterségesen született érvek között csak egyetlen egy olyan komoly okra sem találni, amely megmagyarázhatta volna a jó lenticiek szerénytelen ábrándjainak jogosságát. Nagy lelkesedéssel leszávták a lenti-i erőlködést és Alsórendvának nyújtották a győzelem pálmáját.

Thát mi kapjuk a vasutat.

Bármilyen szépen hangzik is ez, megvalljuk őszintén, hogy a teljes mértékben még sokáig nem tudunk örülni a sors e különös kegyének, mert az örömlünk érzékenyen megrontja az egyetlen tudat, hogy azok, akik a legelkeseredettebb ellen-

ségei voltak a lendvai bekapcsolásnak, éppen a mi városunkból, intelligens uri emberek közül kerültek ki. Kérdezhetjük már most, mi kifogásuk van az ellen, ha a már évtizedek óta óhajtott vasút végre-valahára meglesz? Úres frázisnál, mesterségesen magukba szuggertál mű-aggódásnál nem hallunk egyebet. Hát mi azt mondjuk, hogy igen-igen szép dolog vigyázni a város pénzére és helyesen sáfárkodni a vagyonával, de ezt csupán avégből cselekedni, hogy népszerűséget szerezzünk magunknak, melylyel megtudjuk védeni politikai pártállásunkat, — legalább is lelkiismeretlenség. A vasút ügye éppen nem olyan ügy, amelyet szűkkelibben lehessen kezelni — vagy helyesebben: szűkkelibben lehessen elkezdeni, — hanem ha valami áldás lehet egy városra és annak vidékére nézve, mert ha valami emelheti egy város értékét és nivóját, ez csak a vasút lehet.

Tekintstik a kulturától mértéfdelkre elmaradt Göcsejt a fogalmat alkothatunk magunknak arról, hogy mit tesz az: elzárta, elszigetelve lenni a művelt világtól. Ne képzeltük, hogy a Csáktornya—Egerszeg—Céldömölki vasút bekapcsolt bennünket a világforgalomba, mert ez igazán merész képződés volna. Alsórendvának és jó bormtermő vidékének kevés ez az egy vasút, mely nem elégítheti ki a legszerényebb igényeket sem, és minden művelt, haladni akaró embernek arra kell törekednie, hogy új vasút létesítésével emelkedjen az érté-

künk és minden irányból megközelíthető legyen fejlődő városunk.

Voltaképpen mi predesztinálja Lenti arra, hogy velünk versenyezzen és feltolja magát? Ez az, amire nem tudunk megfelelni. Az elsőbbség mindenesetre a miénk és ha Lenti a saját szakállára mégis ábrándozik vasutról, ezt csinálja akként, hogy ne igyekezzen bennünket elűzni az istenadta jogainktól.

Megengedjük, hogy Lenti gavallérosabb lett volna az anyagi hozzájárulásban, de ezenkívül igazán nem tudt volna egyebet produkálni. De most nem arról van szó, hogy ki ad többet, hanem arról, hogy mely vidék és mely város szolgált rá a támogatásra. A vasutépítőket, meg a hétfői meggyűlést nem az irányítói a döntésben, hogy mekkora összeggel rukkol ki ez vagy az a község, hanem az, hogy melyeknek van komolyabb oka küzdeni az új vasutért s melyik község az, amely hivatott a győzelemre.

Ez pedig csak Alsórendva lehet, bár sokan — a lendviaiak közül is — minden eszközzel lekesinyelmi igyekezetek komoly törekvésünket és küzdelmünket. Azt mondták: „nem kell a vasut, mert ez újabb megterhelés lenne az eddig is már nagyon megterhelt Alsórendvának.” Hát nem jó minékül annyira az az új vasut, hogy megérjen 20—30 ezer koronát? Dehogy is nem! Sok község százezreket adna, csakhogy kapjon egy állomást és mi szűkkelibben ki-

Nem volt más szerelmünk...

Nem volt más szerelmünk,
Mint egy édes átom;
Kézdődött tavasszal,
Vége szakadt nyáron.
És akkor elváltunk,
Te jobbra, én balra, —
Hámem szívetem is az átom
De meg is sirattam!

Nem volt más szerelmünk,
Mint szép csillag fénye;
Rágyogott és eltűnt,
A nagy messzeségbe...
Eltűnt és a nyomát
Féltő betakarta, —
De szívem ezt a csillagot
Nagyon megsirattam!

Nem volt más szerelmünk,
Mint viruló rózsza;
Oh, de az ékséggé
Hamar letűnt róla.
Elhervadt, elszáradt
Szirmát lehullatta, —
Hámem szívem ezt a rózsát
Sokáig sirattam!

Nem más most szerelmünk,
Mint egy fájo emlék;
Ez is már a múlté,
Bár való volt nemrég.
Visszaszáll a multba
Leikem gondolatja, —

S a szívem ezt az emléket
Grókké sirattam!
(Komárváros.)

HARTL LAJOS.

Fél év múltán.

(Tihámér, Jolán.)

Tihámér: Hallgasson meg, Jolán. Szerettem magat és életem legboldogabb órája az lesz, amelynben űnt a feleségemnek fogom nevezhetni. Tudja-e, mit jelent ez a szó: feleség? Azt jelent, hogy feleség leszünk jobban és rosszban, örömben és bánatban egyaránt. Azt jelenti, hogy meg kell osztanunk egymással jó és balsorsot, fényt és pompát épp úgy, mint a szegénységet és nyomorúságot. Én túl vagyok már a fiatalos hevület csillagó álmain, amelyek játszi napugrarkába kapaszkodnak és családka remények lüderéket kergetik. Fiatalon izleltem meg az élet keserű falatját és tudom, hogy a küzdelem verejtékes és nehéz. Fényre és pompára az én oldalaim mellett egyelőre nincs kilátás. Lehet, hogy valamikor jobb idők fognak reánk köszönteni, amikor majd mosolygva gondolok vissza az átelt szűkös napokra. Mondom, meglehet. De nagyuri kényelemről, fényről, pompáról egyelőre szó sem lehet...
Jolán: Én azt sohasem kérdeztem magától, Tihámér.

Tihámér: Annál szükségesebb, hogy megmondjam önnek. Mert ön jöletben nevelkedett, talán kissé el is iszényeztették. Meg volt mindene, amit kívánt; sohasem tudta eddig, mi a gond, sohasem érezte, mi a nélkülözés.

Jolán: De hiszen...
Tihámér: (mosolygva): No, no, távolról sem akarom ezzel azt mondani, hogy éhezni fog vagy rongyokban fog járni, ha feleségem lesz. Oh nem! De a vágyait bizony kissé megsédelnie kell majd. Nem fogom hirtőn vitetni a színháza, páholy sem bérlelhetek, drága ékszereket nem ilalmozhatok el, százkába kerülő toilletéket sem csinálthatok magánám.

Jolán: (Tihámérhez simulva): Miért sértetet engem ezzel a beszéddel? Megérdemltem azt magától? Hiszen tudja, hogy szeretem, nagyon szeretem. Megakorom osztani a sorsát, bármint lesz is. Részt akarok venni a gondjaiban, a küzdelmeiben, a szegénységében, minden fájdalomában, mert... mert szeretem, Tihámér.

Tihámér: A szerelmet gyakran megöli a szegénység.

Jolán: Az én szerelmet csak erősíteni fogja.

Tihámér: A szerelmemnek nincs nagyobb ellensége, mint a szegénység.

Jolán: Én megbékítem ezt a két ellenséget, jó barátomám teszem őket.

Tihámér: Én megtettem a kötelességemet. Jolán, édes Jolán, sohasem fogja a szememre vetni, ha nehéz lesz az életünk és sok mindenről le kell mondania, amiben most busis részes van? Sohasem fogja a szemembe vetni a vádat, hogy milyen jón megérszeltem ént sorsom osztályosává tenni, ha annyí módos sines, hogy illoen, rangosan eltarthatam?

Jolán: Soha, édes Tihámér, soha!

akartuk ezreszteni markunkból a legjobb alkalmat néhány ezreért.

Ez nincs rendjén, ez nem helyes dolgot! Ha szeretjük városunkat és azt akarjuk, hogy méltóképpen sorakozhasson a modern városok közé: nem szabad a markunkat becsvaku hagyni, nem szabad szükbeblünek, szigorinak lenni, nem szabad azt a néhány ezrest és azt a csekély kis fáradságot sajnálni, és végül nem szabad a közügyeket befolyásolni politikai szempontjainkkal, — hanem önzetesen férfiez illoen, becsületes munkával dolgoznunk kell.

Dolgozni kell és nem folyton fecsegni, sopánkodni és ellenségeskedni!

Hazudó gyermekek.

Irtó: Hegedüs Elek, zalabogonyai tanító.

Talán nem is hangzik nagyon furcsán! Nevélők és oktatásnak foglalkozó egyének egykoron találkoznak ilyenekkel. Eszrevézi a gyermek, hogy hazugokra nem jönnek rá s azaz magának valami elismerést és hasznot szerez és honorálják az ő bálga hazugságait, — bizony fog hazudni az a gyermek. Éppen azért a gyermekszóbul kapott dolgoknak csak ritkán ülhetünk fel, mert ez a gyermek néha akaratlanul is elferdíti, megmagyarázza adja elő.

Nagyon megbízható, sőt bizonyos erkölcsi erővel bíró gyermek szavának adhatnak csak hitelt a maga valóságában. Csak keresztkérdésekkel kérdezzük ki. Néha egyszerű cselhez folyamodva, vagy más formában feladva a kérdést, azonnal rájövünk a fillérentésre. Különös előzettséggel hazudik pedig olyat, mit hallgatónak észveszen valaz. Ha hajlandó az ő hazugságának elfogadására s hallgatójának tetszését tapasztalja, bizony örömmel állt ilyenkor a kis hazug. Számítalanszor kellemetlenség, félreértés, harag kíséri a gyermekekéseket. Néha a gyermek egy rosszul megértett szót saját értelemben fog továbbítani s ha idejében nem jövünk rá, hát bizony felülettel. Sokszor tapasztaljuk, hogy a gyermekek közsa, alapatlan hírek hordozói lesznek, ha megfelelő talaj áll rendelkezésükre. Például felmöttek társaságában hallanak valant. Elkápják, szárnya bocsájítják s lehet, hogy a gyermekről készült értesülés bonyodalmasokat okoz. A gyermeknek azonban van egy gyaratól fogó eredő tulajdona. Nem tud titkoltatni. A szülők figyelmecztetik, hogy amit látott, tovább ne adja s

(Fél év múlva.)

Jólan: Ma delután vendégem volt.

Tihamér: Kicsoda?

Jólan: Katica volt itt, az Örkényi Katica. Tudod az, aki az esküvönök egy feltünően kacerkódot Bugáz Lőrincel, a nagynéném egyik atyafiával, azaz a gazdag bácskai földbirtossal.

Tihamér: Cél: Ért a kacerkódsá!?

Jólan: Hognye! Bugáz elvette feleségül. Láttad volna csak...!

Tihamér: Megszépült?

Jólan: Ellenkezöleg. A nagy jólét megért neki: hiánssnak indult. De a ruhái... Olyan nécs bunda volt rajta, hogy az testvérek csak megér ezer forintot. Hát még az ékszerai! Csupa briliáns, rubin, smaragd... vagyont érok... A kalapján olyan exotikus madarak tollai libegtek, aminek a muzeum is ritkaságzámba vesz. E páva mellett úgy állottam én, mint egy kopott, zúrt veréb... Persze ő teheti, az ő ura gazdag.

Tihamér: A tied meg szegény, csak mond ki bátran.

Jólan: Nos hát igen. Szegénynek a barátinóm közé járni. Valamennyi sulogó selyemben jár... a jólét majd fölveti őket... és... és vérg sértő szálalommal néznek végig az én egyszerű, diszletlen posztó-ruháimom!... Eh, megelégetem már ezt a nyomorúságot! Fiatal vagyok; mondják, hogy szép is vagyok... Elnt akarok!

Tihamér: Jólan!

Jólan: Téged persze megleg, ha végre kitor bélelem a kesztesé.

Tihamér: Figyelmecztettekkel, mielött a feleségem lettél, hogy béle kell találnod magad a szegényebb viszonyok közé.

a gyermek most igazán alig várja az alkalmat, hogy titkát kipótytentsen.

Amidőn érdeköb hazudik a gyermek, akkor öntudatosan teszi ezt. Egyáltalában sohasem szabad késpzének venni az állitást, mert ha ezt a gyermek tudja, akkor következetesen hazudik. Ha azonban néhányszor teszszük, hasonló dolgokat nem mer fecsegni.

Ne engedjük gyermekeinket a hazugság bitoralmába, mert később sem vehetők le bünet. Ne adjunk hitelt a gyermeknek s különösen midőn azok könnyen félreértés és kellemetlenség okozhatnak. Sohasem szabad mutatnunk, hogy a gyermek képzelt leleplezéseinek örülünk, mert ez bátorítja a gyermeket.

Népelelők és szülők, figyeljük és ismerjük meg a gyermekét!

Cserencsóc, Turnisa, Lipahóc.

Tífuszos megbetegedések a környéken.

Szombathely városának fekete réme, a járványos hasitífusz aktuális témája lett Alsólendván is. Járásunk három községében, a hozzánk közel fekvő Cserencsóc, Turnisa és Lipahócban fordult elő legutóbb tífuszos megbetegedés, amelyet minden valószínűség szerint a tífusz főszékéből, Szombathelyről hurcoltak be.

A járványos betegség és annak következményeinek híre nagy megrökönyödést okozott a vidéken. Az emberek borzadva gondolnak a szombathelyi pusztulásra, a hatóság pedig mindent megtesz, hogy a rettenetes betegség terjedésének gátat vessen. Szolgabíróaságunk olyan szigorú intézkedéseket léptetett életbe, milyeket csak igen nagy veszedelmeknél szoktak alkalmazni. Útasította az összes járásbeli körjegyzőket és állomástönköket, hogy minden olyan postai szállítamny, mely tífusz lepte városból vagy községből a faluba érkezik, kézbesítés előtt az Alsólendván, Csesztregén, Dobronakon és Bellatincon felállított gőzertőlenítő gépen fertőtlenítsék s minden tífuszos megbetegedésről és esetleges elhalálozásról haladéktalanul tegeyenkel jelentést.

Főszolgabíránk a járásorvossal vasárnap személyesen kiszállt a három tífuszos

községbe, hogy érlyes intézkedéseivel megcsirájában elfojtsa a bajt. Hogy ez fog-e sikerülni, azt előre nem tudni, mert nem lehetetlen, hogy több beteg is fekszik tífuszban, azonban a nép nem ismeri fel a bajt és nem fordul orvoshoz.

Eszertint nincs kizárva, hogy környékünknek más községeiben is grasszáll a tífusz. Ezért jó volna, ha a jegyzők kijutása után nézének és minden gyűgny megbetegedést bejelentenek a hatóságnak.

Az intézkedéseket végrehajtó eszközök a lehető legszigoribabak legyenek. Elgondolni is irfóztatos azt a rettenetes nyavalyát, amely heteken át uralta Szombathelyt és vidékét. Ott már — hála a mennyek urának! — szünik a baj, vigyázzunk tehát, hogy most meg mi ne jussunk az ő sorukra! Nem térdelünk abban, hogy a hatóság és a járásorvos mindent megteszen a tífusz terjedésének megállítására, de vigyázzni kell, hogy rendelkezéseiket mindenütt pontosan betartsák.

Higyjük azonban a legjobbat.

Tollfuttában.

Sár és por.

(Két úr ül a „Kozpont” kávéházban és újságot olvasnak.)

Az egyik úr: Mi a véleménye az alsólendvai porról?

A másik úr: (mogorván): Nincs véleményem. (Tovább olvas. Kis szünet.) Hát mi a véleménye önnek az alsólendvai sárról?

Az egyik: Az, ami önnek a porról! (Tovább olvas.)

A másik: (miután az újságot átolvasta): Tulajdonképpen miért haragszik?

Az egyik: (az újságot szintén átolvasta): Amiért ön.

A másik: Én haragszom, mert Alsólendvára jöttem. Ha esik az eső, olyan sár van, hogy az ember nyakig uszik benne. Ha ez a sár mind lekvár volna, az egész hazánkban csinálhatnánk belőle barátfület.

Az egyik: Én is azért haragszom, mert Alsólendvára jöttem. Ha nem esik, olyan por van, hogy egész bátran bele lehetne fulladni.

A másik: Nem lehetne ezen segíteni?

Az egyik: Nem, mert az ut, országot.

A másik: Miért nem veszi pártfogásába az állam?

Az egyik: Nem teheti, mert a pénz az ágyukra kell.

A másik: Miért nem segít rajta a község, miért nem öntözteti?

Az egyik: Azt sem lehet! Mivel kergetnénk el akkor az idegeneket?

A másik: Hát ki segíthet akkor?

Az egyik: Az Uristen!

A másik: Hogy-hogy?

Az egyik: Ha folyton esne, nem lenne por.

A másik: Akkor megint csak út lennének, ahol máid hitorsorunk. Akkor meg mindig sár lenne.

Az egyik: Azon is az Uristen segíthet.

A másik: ???

Az egyik: Ugy, hogy ne essen.

A másik: Akkor megint csak por volna.

Az egyik: Tudja mit? Ne törjük mi a fejünket. Nem marad más hátra: ön belefutad a sárba, én meg a porba! (At akar menni az utca egyik feléről a másikra, de a nagy portól nem lát s egy kocsi elgázolja.)

A másik: Kínos halál ez! (Szintén át akar menni, azonban az utca közepén a nagy sárban megreked. Mindent elkövetnek, hogy szegényt megmentsek, de lapunk zártáig minden munka meddő maradt.)

HIREK.

— **Sümege város ünnepe.** Emeltük, hogy Sümege város közönsége halhatatlan emlékeztető jövendőnek, leherköljái Ramasetter Vincének szobrot emeltett. A szobrot, mely Istók János szobra másra, a hozánk érkezett meg hívó szerint május hó 24-én leplezik le nagy ünnepség keretében, a követség sorsolománál. 1. Reggel 9 órákor szentesre a plébániatemplomban. 2. Misa után felmúlás a szoborhoz. 3. Ramasetter emlékeztető. Pap József vezetésével emlékeztető Ramasetter Vince által alapított községi polgári leányiskola ennekára. 4. Ünnepi beszéd. Tarjta: Dr. Lukonich Gábor, a szoborbizottság elnöke. 5. A két szobor. — Óda. Irta dr. Nőgrády János; előadja dr. Füst János. 6. A szobrot átveszi: Kiss Antal városbíró. 7. A szobor megkoszorúzza. 8. „Hymnus.” Németh József vezetésével éneklé a Ramasetter Vince által alapított állami reáliskola ennekára.

— **Pótlás.** A helybeli ízr. nögyelet közgyűlésén az tudósításkunkra vonatkozólag pótláskeppén a közgyűlés meghívta a helybeli Freyer Fülöpöt arról választották meg, egyhangulag.

— **Zalaboganya új plébánosa.** Mióta a vendvidéki Zalaboganya község új plébánosa meghalt, az adományok teendőit Sákovicsek néven bízták abban, hogy a püspök Sákovicst érveszi ki az úres plébánosi székbe, de családok, amennyiben a zalaboganyi plébániát Bassa Iván urhegyi plébános kapta meg, míg Sákovicst kinevezik Bassa helyére plébánosnak. A bogyoniaiak, kik nagyon megszerették a népszerű adminisztrátort, nem tudták megnyugodni a személyváltozásba s ezért elhatározták, hogy kezébe vinték a püspökséghez, melyben a zalaboganyi plébánosi állásba Sákovicsek kinevezését kéri.

— **A tűzoltó parancsnokság** — különös tekintettel a nagy szárazságra és erős szélre ama pályára — ez utóm kéri fel Alsólendva ama pályára akiket a dolgot illet, hogy a kapitányvizés hordókat (de nem mutványszámában nem apró-cseprő sajtókat és tekenőket) és az első tűzvédelemhez szükséges tűzhorgokat és pacsomagokat sűrűsen készenlébe helyezték, mert amellett, hogy ez úgy magunknak, mint az egész községnek érdeke, a parancsnokság a mulasztók ellen teljes erejűvel fog fellépni s főbbszörösen utána fog nézni annak, hogy ezek a szerek alkalom készenlében vannak-e s nemcsak — amit szokott történni — addig, amíg a tűzveszélyt tartó bizottság az illető érdekeltnél háztól a szomszéd házig tovább megy.

— **Hernyőkár.** A hernyó gyümölcsfáinkat ez évben is halomszámra lepi el az azok előreláthatólag egypár hét múlva megint csak teljesen lekopaszítja úgy fogja dicsegni a hatóságainak, mint a miként a mult évben dicsejték. Az a néhány gazda, aké fáradságot és költséget nem kielvél napról-napra írja és irtálja a veszedelmes hadat, a hatóságaink és a mások nem törődömése miatt tetehetetlenül küzd a csapás ellen s a Pátó Pálók kárvédelem mondják, hogy: „ime, ott is éppen úgy mindent megemész a hernyő, ahol folytonosan irtják, mint ahol nem irtják! Felesleges az ellen tenni bármit is!” Pedig úgy tudjuk, hogy a hernyóirtás mindenkinél, akinek csak birtokán a hernyő felép, szigorú kötelessége s ugyancsak szigorú kötelessége az arra hivatott hatóságoknak is, hogy az irtást ellenőrzék s a mulasztókat megbüntessék. S ennek dacára a hatóságaink kötelességük teljesítését nemcsak a maguk nem éhnyában, hova a hernyóink munkájában nem éppén hivat a késedelemnek. Avagy hernyóink megkerézkéstek a tudomásszerzésre hivatott hatóságoknak szabályosr beadványában nem jelentették be? Vagy nálunk semmi sem megy addig, amig valaki a dolgot meg nem szelölték?

De hát miért nincs nálunk is úgy, mint sok másutt, ahol a törvény és rendelet intézkedésével, sőt meg a polgárok anyagi jólétével is törődnek? Elvégre talán csak ez is valami! —s.

— **Nagy tüzvész.** Agg van hát, amely elmuljon nélküli, hogy egyik-tek tűzesetről nem kelene hír adnunk. Népnök meg mindig nem okult a vagyonpóztító veszedelmeken és ugyszólván önmaga egyengeti útját a fertelmes vöröskakának, a tűz madarának. E héten is két tüzest fordult elő városunk szomszédságában. Egyik —

szerecsére — csak kisebb szabály volt, de amit itt nem falt fel a tűz madara, azt bőven váltotta a másik helyre, ahol nem kevesebb, mint 7 lakóház, sok melléképület és gazdasági eszköz esett áldozattá a környémi vizgatásútságnak.

Csütörtökön este 8 óra tájban egyszerre pirosdni kezdett az égőházak s mint egy óriási vörös lepel, terült el a lendvái község fölött. A Bükh-hegyen volt a tűz, ahol ismeretlen okból lángot fogott Magyar (síkzi) Mihályné szalma tetőze háza s meg mielőtt mentésre lehetett volna gondolni, a nagy szél miatt átcsapott a tűz a szomszédos házakra is és csakhamar lángban állott 7 lakóház és körülbelül ugyanannyi melléképület. Víz kevés volt, a szárazság pedig nagy, eszerint nem volt nehéz munkája a vöröskakának. Néhány órára rá már csak a város, hűlő zsaratónok meredtek a kis falusi házak helyén. Elegett Magyar Mihályné, Szollár János, Huszti József, Mudricza János, Jurcsák Márk, Vorháth Miklós és Varga Mária háza az összes melléképületekkel és gazdasági eszközökkel együtt. A kár igen nagy; biztosítási utján csak egyrésze térül meg.

Ugyanazon éjszaka a közeli csefői hegyen is tűz pusztított. Ott pedig Bobb József mura-szerdahelyi lakos háza gyuladt ki ismeretlen okból s 700 korona értékben teljesen legett.

— **Színészek Keszthelyen.** Szilágyi D. társulata már befejezte zalagerzségi színész-csojtját s e hét végén Keszthelyre utaztak, ahol huzamosabb ideig fog játszani. — Nekünk az időn aligha lesz részünk a társulatban, amennyiben Szilágyinak egy katonazenekarral van szerződése s ez oly jelentékeny költségre kerül neki, amit csak nagyobb városok közönsége hozhat be.

— **Az alsólendva mura-zombati vasut ügyében** Mura-zombati érkezeltek fel csütörtökön, melyen megválasztották az előkészítő bizottságot s Barthalos István engedelmény indítványára kimondták, hogy a bizottság tölle többelég mindent elkövet arra nézve, hogy a vasut mielőbb kiépüljön. Elhatározták továbbá az érkezeltek már első ízben hozott határozatához képest, hogy az alsólendva összeköttetését két irányba felépítik és pedig nemcsak Bellante, Turisna, Cserencsöd, Alsólendva felé, hanem Mezővár, Zalaboganya irányában Rédcisig is s mármost arra az álláspontra helyezkedik az érkezeltek, hogy azt a vonalat fogja kitépíteni, amelynek érdekeltsége hamarabb összehozza a szükséges összeget. — A további érlelyes akció megkezdése végett elhatározták az érkezeltek, hogy keresni fogja az értekezést Alsólendva vezető köreivel s oda fog hatni, hogy az alsólendvai érdekeltség is jöjjön össze egy értekezletre, a melyen a mura-zombati bizottság tagjai is meg fognak jelenni.

— **Az új ipartörvény ismertetése** ma vasárnap délután 3 órákor lesz a városház tanács-teremben. Mindenkit szivesen látunk.

— **Mi történt a ladaikkal?** „Mura-zombati és Vidéke” c. lapírtásunk márc. 1-ei számában Halász Zsigmond alsólendvai lakos ellen egy közlemény jelent meg, amely azt állítja, hogy Halász számszámokkal megköszöntötte Bogay Irányosné méltóságát a bíróságtól, akként, hogy utóbbinak bírótörök ennek tudta és belezegedése nélkül 8 darab „gyönyörű, hízott” lada elvitt, illetve ellopott. A megjelent közlemény tulajdonképpen egy feljelentés szövege volt, amely feljelentést Bogay megbizásából dr. Chikló Sándor ügyvéd tette a mura-zombati kir. járásbírósnak. — Az illetékes mura-zombati bíróság Halász ellen lőpít megindította az eljárását, e hó 14-én tüzte ki a tárgyalást, melyen Bogay József személyesen, Halász pedig dr. Strasser Ármin védője kíséretében jelent meg. A tárgyalás folyamán Bogay beismerte, hogy a feljelentés meghatalmazást adott dr. Chiklóknak, de egyáltalán kijelentette, hogy az érdekeltség feljelentés egytevésén, illetve felelősségében alapszik. — Ugyanis most már emlékszik rá, hogy Halász eleve bejelentette a lada elvitelt és Halász a lada árval le is számolt vele. A feljelentést csupán haragból tette Halász ellen. Miután Bogay mint tana hallgatott ki s esküvel is megosztotta eme vallomását, az ügyézi megbízott eljettette a vádat, mire a járásbírószágszintette Halász ellen az eljárást s kötelezte Bogayt, hogy az összes felmerült költségeket fizesse meg, amit ő nyomban meg is tett.

— **Elfogott cigányok.** E héten a bellantici csendőrsőrs 8 kőbor cigányt állított szolgabírósnak elé csavargéért. A cigányok közül

négyet 1—1 napi és négyet 4—4 napi elzárásra ítélték, büntetésük kitöltése után pedig mindnyájukat illetőleg helyükre toloncolták.

— **Romantikák.** Zalavármegye hivatalos lapja egy száraz, halálisan unalmas útszág, de mindezek dacára megtörténik, hogy néha élt a sablontól a komoly hivatalos. Ilyen egy fehér-höll számba nemet eset a mostani is. Irítózás hűdvevőrel előadja a hivatalos, hogy Zakal Zsolt 17 éves nemescsúpi (alsólendvai) járás) és Blaskovics József ugyanottani szolgalegény becsust mondtak a kapuállásnak és eltűntek a falról. Miután pedig valószínű, hogy vala mi magasabb érdekek fűzők egymáshoz a fiatal párt — hát hova szokhatnének máshova, mint — Amerikába? És üldözni fogják a szerelmes párt egész Amerikáig, sőt talán tovább is. — A legszebb pedig az a dolgotban, hogy ezt a romantikus szerelmi históriát olyan halálos flegmával és olyan pukkasztóan komoly képpel adja elő a jó hivatalos, mintha például egy kőrbábi állásra írták ki a pályázatot. . .

— **Gyengédelen unokaöccs.** Scsencsár Katalin férj. Péntek Vánné adriáni lakos fejleltette Scsencsár Márton nevű unokaöccsét, ki egy felszámolás alkalmán Scsencsár Gyengédelen unokaöccsét elvett a bíróság eljárás újra-nyitja.

— **Nyári mulatság.** A helybeli Kereskedő és Iparos Ifjak Egyesülete kedden tartott gyűlést elhatározta, hogy június hó elején egy nagyobb szabású táncmulatságot rendez közönségünk egyike kedvenc kirándulóhelyén. Ismerve az együttléti rendezőségnek fárdatatlan buzgalmit, remélni lehet, hogy a fiataiság mulatsága egyike lesz a nyári mulatságok legkedélyesebbjeinek.

— **Megőtte a felesége.** Németh János zalagerzontói lakos egy idő óta zállénes adta magát. Gazdasági és családji el hanyagolta s egész napját a korszamban töltötte. Emiatt Németeknél napirenden volt a családi porpatvar, mert Németné nem akarta tűrni ura duhaj életmódját és mert látta, hogy ez az életmód koldusbotra juttatja őket.

Németh a napokban eladott egy darab földet, melyről 140 forintot kapott. Atelet valót nagy örömeben, hogy semmi pénzért, ténb a haradja. Beült a területre és hájnapig ottan ki sem mozdult. Ittak egyfolytában és hozták a cigányt. Hajnalban aztán Németh összeszámolt a korszamórral. A számla elég tekintélyes összeget rugott, mert bizony Némethnek a 140 forintból egy krajcárja sem maradt. Erre a fölledezésre kijozanodott a züllött ember és magát s a világot átkozva ment haza lefeküdni.

Othon persze az asszony nem a legszebb szavakkal fogadta korhely urát, ki annyira felbőszített az asszony szemrehányása, hogy fejszét ragadott és az asszonyra rontott, hogy meggyilkolja. Am az ekészedett asszony erősebbnek bizonyult.

— **Te halás, me te bitang, cudár!** — kiáltotta és a férj kezéből kiragadta a fejszét s azzal nagy erővel egymástán östöröz fejbe vágta. A férfi egy jászó nélkül östörözgette és meghalt.

A veres esztek csakhamar hire ment és az asszonyt a csendőrsök letartóztatták, hogy átkiszérik a zalagerzségi ügyészséghez. Othon pedig három kicsi gyermek maradt árván a Némethék házában.

— **Írtózatos tüzvész** hírt jelentik a csákortornai járásban levő Örség községből. Kedden délután kigyuladt egyik gazda lakóháza s a nagy szél és szárazság miatt írtózatos gyorsan terjedt a veszedelem. Rövid idő múlva 7 lakóház és 84 gazdaság összes melléképülete legett. — A kár mintegy 100,000 korona.

— **A három jómadár.** Kenyeres pájtások voltak Felsőszentes községében Pinterics János cipész. Több József volt a család, a falu országos. Egyik ezek a nemességzantak egy kis borra s mivel emeltharmuknak összevete állt volt két garasa, elhatározták, hogy bűnös uton tesznek szert az itókára. Lehatoltak Bekőd József felsőszentesi lakos pincéjébe, de mivel ott csak türes hordókat találtak, árdunták Borsos János portájára. Hamarosan lejutottak it a pincébe, de it már az előbbinél több eredmennyel jártak, amennyiben Borsos állandóan tart egy-két hordót karcsod odahaza. A három jóbarát egy szempillantás alatt csapaverte a hordót és mohány innen kezdtek s mikor már mindegyikük tele volt, elhatározták, hogy másnapra is visznek egy kicsit. Amde sem üvegjük, sem más edényük nem volt, a tele hordót pedig magukkal nem vihették, visszamentek

tehát Bedök József pincéjébe s onnan egy üres kis hordot hoztak magukkal. Az üres hordot előhelyezett Borsos háza előtt és héberrel, lopófelek hordoták béla az italt. Mikor végre megelejték, el akarták vinni a ház elől helyeztet hordot, de álmélkodva vették észre, hogy a horodban egy eszép bor sincsen, mert nem lévén fenéke, amit felül befontották, az alul kifolyt. Nagy dühösen tehát hazamentek, de a mámorukat még jóformán ki sem alhatták, máris kinyomták őket a csendőrség és megindította ellenük az eljárást.

— **Nagy vihar** dühöngött e hó 11-én Zalacsány községben, mely egy házat összedöntött. Az összedült ház romjai öt embert maguk alá temettek, kik közül Korpius József szörnyethalt.

— **Vigázatlanság** áldozatai. Kéle Antal nagykanizsai városi mezőőr a Principális-Kanális mellett haladt Hervai István uradalmi mezőőrrel. Hervai egy vadkacsát akart megölni, azonban oly vigyázatlan volt, hogy társát lölte hába.

Péntek József és Bucsa József bánokezentgyörgyi gazdák a szőlőben galambot akartak lölni. Bucsa fegyvere elsült és a golyó Péntek oldalába fordított. Mindkét sebzését állapota súlyos.

Szerkesztői üzenetek.

H. L. A szép verseket köszönjük. **Heylekly.** Főmunkásként sem helyben, sem a vidéken nem tartanak aká megis ezt a címet használja, az egyáltalán használja.

A. E. Pecs. „A lecske” című vers rossz volt, azért nem közölük. Csak egy ciklört tudunk, azt pedig azért nem közöljük, mert szerzőnk egy gümöcköröndiánszókat két helyben referált irni.

3064.908. tk. sz.

Hirdetmény.

Kislakos község teleknyelve urbéri legelő elkülönítése következtében, az 1869. évi 2579. sz. szabályrendeletnek képest átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, amelyek az 1885. XXIX. és 1889. évi XXXVIII. valamint az 1891. évi XVI. t. c. cikkeik a tenyegyes birtokos tulajdon jogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t. c. cikkben szabályozott eljárás a teleknyelvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatos fogantatásait.

E célból az átalakítási előmunkázók hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben **1908 június 10-én d. e. 9 órakor** fog kezdődni.

1. Ellenővő felhívának az összes érdekelt, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által megjelenjen jelenjenek meg és az új teleknyelvi tervezet ellen nemalán észrevételeket amál bizonyosban adnak elő, mert az elkülönített legelőket teleknyelvi bejegyzése után a téves bevezetésből eredő kifogásokat főisméni harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2. mindazok, akik a teleknyelvi könyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatot előterjesztés kívánunk tenni, hogy a teleknyelvi házasodás kiküldet előtt a kizűtött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg, és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel;

3. mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de a teleknyelvi bekezelés alkalmával okiratot nincsenek, hogy az átiratás az 1886. évi XXIX. t. c. cikk 15-18. és az 1889. évi 38. t. cikk 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerzjeniparkodjanak és azoknak igényeiket a kiküldött elől igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó teleknyelvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szívesül ismerje el és a tulajdonjog bekezelésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az úton nem érvényesíthetik és a bévegy-illeték elégedési kedvezményétől is elesnek;

4. azok, kiknek javára tényleg már megszánt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszánt egyéb jog van nyilvántartásilag bejegyezve, ugyanazon az íly bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztés kerelmeznek, illetve hogy a törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesben a bévegymentesség kedvezményétől elesnek.

A kir. járásbírószá teleknyelvi házasodás. Alsólendván, 1908 május hó 6-án.

Csiszár, kir. bíró.

2702.1908. szám

Arverési hirdetmény kivonata.

Az alsólendvai kir. bírószá mint teleknyelvi hatóság közhírre teszi, hogy az Alsólendva-Vidéki lakaregényre r-t. végrehajlatának Weinstling Jakab és neje Schwarz Amália végrehajlatá szentelt 2480 kor. fűkövetelés és jár. iránti végrehajlati ügyében az alsólendvai kir. járásbírószá területén levő Baksa, Barabás és Szentandrás határában fekvő és pedig:

1. a baksei 176. sz. tjkvi 49. hrsz. a. (kert a btelekben ingatlanból Weinstling Jakabné sz. Schwarz Amáliának B. 11. alatti illetőségére adóalapon becsült 131 kor. kiállítási árban;

2. a baksei 334. sz. tjkvi 48. hrsz. (ház 26. sz. a. udvar kerttel) ingatlanból Weinstling Jakabné sz. Schwarz Amáliának B. 12. alatti illetőségére adóalapon becsült 734 kor. kiállítási árban;

3. Weinstling Jakabné sz. Schwarz Amáliának a szentandrás 221. sz. tjkben 252. hrsz. (fenyves a papkúrdi dűlőben) ingatlanból B. 14. alatti illetőségére adóalapon becsült 22 kor. kiállítási árban;

4. ugyanannak az ugyanottani 250. sz. tjkben 319. b. hrsz. (erdő és fenyves Cske-irtás) ingatlanból B. 14. alatti illetőségére adóalapon becsült 230 korona kiállítási árban;

5. ugyanannak az ugyanottani 264. sz. tjkvi 319. a. hrsz. (erdő és fenyves a Cske-irtás) ingatlanból B. 7. alatti illetőségére adóalapon becsült 230 kor. kiállítási árban;

6. ugyanannak az u. o. 263. sz. tjkvi 330. hrsz. (erdő a nagyárokai dűlőben) ingatlanból B. 7. alatti illetőségére adóalapon becsült 92 kor. kiállítási árban;

7. ugyanannak az u. o. 276. sz. tjkvi A. † 1-7. sorzámu;

a) 328. hrsz. (erdő a nagyárokai dűlőben) ingatlanból B. 2. alatti illetőségére adóalapon becsült 223 kor.;

b) 337. hrsz. (erdő a szombathelyi irtásban) ingatlanból B. 2. alatti illetőségére adóalapon becsült 5 kor.;

c) 329. hrsz. (erdő a Nagyárokai dűlőben) ingatlanból B. 2. alatti illetőségére adóalapon becsült 394 kor.;

d) 336. hrsz. (erdő a szombathelyi irtásban) ingatlanból B. 2. alatti illetőségére adóalapon becsült 5 kor.;

e) 178. b. hrsz. (erdő a halastói-fölben) ingatlanból B. 2. alatti illetőségére adóalapon becsült 94 kor.;

f) 343. hrsz. (erdő a szombathelyi irtásban) ingatlanból B. 2. alatti illetőségére adóalapon becsült 64 kor.;

g) 342. hrsz. (erdő a szombathelyi irtásban) ingatlanból B. 2. alatti illetőségére adóalapon becsült 27 kor. kiállítási árban;

8. Weinstling Jakab és neje Schwarz Amáliának a szentandrás 16. sz. tjkvi 285. hrsz. (erdő a szakai völgyében) egész ingatlanára adóalapon becsült 262 kor. kiállítási árban; végül

9. Weinstling Jakabnak a barabási 716. sz. tjkvi 47.7. hrsz. (szántó a tőkölési dűlőben) egész ingatlanára adóalapon becsült 125 kor. kiállítási árban az árverést elrendelte és pedig ez utólsóra azzal, hogy az ezen ingatlanra C. 1. alatti Bazsika György javára bekezelzett holtigani hasznélvezeti jogot az árverés nem érnti, az továbbra is fenntartatik és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok

az 1908. május 30. napján d. e. 10 órakor Baksa és szentandrás ingatlanokra Baksa község a körjegyzőti irodába, a barabási ingatlanok végett ugyanezen nap d. u. 4 órakor Barabás községbe a községbíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiállítási árban alul is eladott fog.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi 3333. sz. a. kelt I. M. rend. 1. §-ában kijelölt óvadékképes értékpariban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. járásbírószá tjkvi hatóság. Alsólendván, 1908. évi április hó 25-én.

Csiszár, kir. albró.

Korcsma és bolt

elköltözés miatt, házával együtt eladó. Bővebbet Lebovits Károlynál Melincen, u. p. Bellatiné.

Árlejtési hirdetmény.

Az alsólendvai izz. hitközség a tervbe vett régi iskolának paplakká való átalakítása és ahhoz 2 tanterem építéseinek, valamint a templom átalakításának munkálatait biztosítani kívánja, mely célból

folyó évi május hó 28-án délelőtti 10 órakor

a régi iskola teremben nyilvános szóbeli árlejtést fog tartani.

A terv és költségvetés Schwarc Arnold téglyagyáros alsólendvai lakosnál megtekinthető.

Az előirányzott összeg az iskola és paplakra nézve 9000 korona, a templom átalakítására nézve pedig 6.824 korona.

Kelt Alsólendván, 1908 május 15-én.

Az izz. hitközség előljárásága.

2728.908. tk. sz.

Arverési hirdetmény kivonata.

Az alsólendvai kir. bírószá mint tkvi hatóság közhírre teszi, hogy Herman Verona végrehajlatának Rác Mihály végrehajlati szenedői elleni 795 kor. 50 fill. fűkövetelés és jár. iránti vntási ügyében az alsólendvai kir. bírószá területén levő: Rác Mihálynak

1. a bakái 420. sz. tjkben 555 hrsz. (szántó föld a Pérekánrásban) ingatlanból B. 8. alatti s az egészhez viszonyított $\frac{1}{2}$ része adóalapon becsült 104 kor.;

2. az ottani 510. sz. tjkben A. † a) 7. b. hrsz. (kert a btelekben) b) 188. a. hrsz. (ret a Cserta dűlőben), c) 474. b. hrsz. (szántó a Vöröspatakiában), d) 621. b. hrsz. (szántó az Alsó-kis-mezőn) egész ingatlanokra adóalapon becsült 523 kor. együttes, e) A † 935. a. hrsz. (szőlő és rét a Nagyhelyen) egész ingatlanra adóalapon becsült 372 kor.;

3. az ottani 511. sz. tjkben 504. a. hrsz. (szántó a fenyves dűlőben) egész ingatlanra 40 kor.; ezenell megállapított kiállítási árban azzal, hogy a fenti ingatlanokra C. 1767.903. tk. szám alatt Herman Dániel javára bekezelvett életfogytiglani hasznélvezeti jog az árverés által nem érntetke, az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok

az 1908. évi július 29-én d. e. 10 órakor Páka község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiállítási árban alul is eladott fognak.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi 3333. sz. a. kelt I. M. rend. 1. §-ában kijelölt óvadékképes értékpariban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. bírószá tjkvi hatóság. Alsólendván, 1908 április 23-án.

Csiszár, kir. bíró.

Házeladás.

Alsólendván, a templom közelében egy 1 emeletes, 3 csíves előzőtt épült s mely évi adómentes csinos LAKÓHÁZ, 10 1100 korona házbért jövedelmé évenként, más vállalat miatt 12.000 korona vételért azonnal ELADÓ. — Bővebbet: Sips Lajos bádógos Alsólendván.

Üzlethelyiség

közvetlen mellette nagy LAKÁSSAL, mellékhelyiségekkel, nagy kerttel stb. a Fő-utcán (64. hász.) Mura-Szombatban, az ág. ev. templom mellett, f. évi július hó 1-től kezdve **berbe adó**, esetleg jutányos áron, szabad kézből eladó.